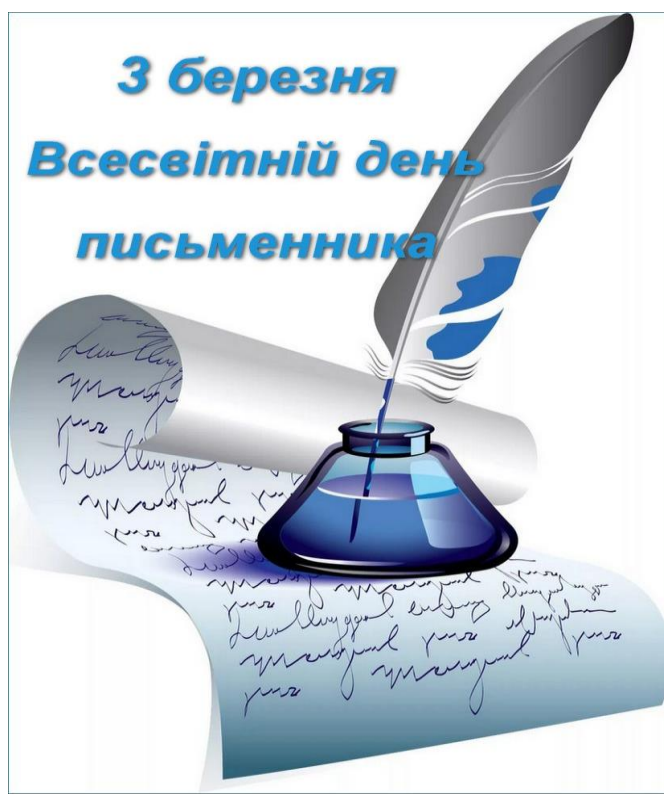

Міністерство освіти і науки України
ВСП «Бобринецький аграрний фаховий коледж ім. В. Порика
Білоцерківського НАУ»

**«Ми працю любимо,
що в творчість перейшла!»
(Всесвітній день письменника)**

Підготували: Іванченко Л. Б.- завідувач бібліотекою
Хрипко В. О. - бібліотекар

Мета: ознайомити студентів з Всесвітнім днем письменника; удосконалити навички виразного читання на пам'ять творів різних жанрів, відомих митців; розвивати творче мислення, увагу; виховувати любов до поезії, точність та влучність слова, розвивати творчі навички студентів, артистичні здібності; виховувати почуття гідності, шани та поваги до історії та культури рідного народу та України.

Обладнання: комп'ютер, проектор, студентська презентація.

Ведучий 1: Неможливо уявити собі сучасне життя без літератури. Навіть ті, для кого читання не є улюбленим дозвіллям, стикаються з літературними творами, адже сценарій до фільму, стаття в журналі або газеті – це теж праця письменника.

Хоч професія письменника з'явилася багато століть назад, майстри слова отримали своє свято лише у 1986 році на засіданні 48 конгресу Міжнародного ПЕН-клубу. Відтоді Всесвітній день письменника відзначають щорічно 3 березня.

Назва організації – аббревіатура, утворена першими літерами англійських слів. Ідея її створення належить англійській письменниці Кетрін Емі Доусон-Скотт. Першим президентом ПЕН-клубу став Джон Голсуорсі. В 1923 році відбувся перший конгрес ПЕН-клубу в Лондоні, в той час ПЕН-центри були створені у 11 країнах світу. Сьогодні подібні центри діють в 130 країнах.

Ведучий 2: Всі структурні підрозділи ПЕН-клубу виступають за принципи вільного поширення інформації на території всієї планети. Активісти організації, завдяки якій з'явився **Всесвітній день письменника**, публічно виступають проти придушення свободи слова і цензури. Вважається, що вільна критика — це необхідний елемент процесу економічного і політичного розвитку країн. Саме ці принципи озвучуються під час офіційних заходів, присвячених Всесвітньому дню письменника.

2012 року за підтримки голови фонду «Нові традиції» Сергія Бондарчука українська письменниця Лариса Ніцой ініціювала щорічне святкування Всесвітнього дня письменника в Україні.

Ведучий 1: Письмє́нник — у широкому розумінні це кожна людина, яка пише твори (не обов'язково художні, наукові, вірші також), висловлює власні думки, досвід і бачення світу у письмовій формі. У вузькому розумінні це автор художніх творів; особа, для якої літературна діяльність є професією.

Синонімами до слова письменник є літератор, майстер слова, працівник пера.

Стендаль червоно-чорний,

І вдумливий Бальзак,

І Діккенс пишномовний,

І вишуканий Уайльд.

Толстой глибинно-мудрий,

Прискіпливий Флобер.

Нещасний і величний

Співець Краси — Бодлер

Інтелігентний Тютчев

І світлосяйний Фет.

Гучноголосий Вітмен

І ніжний пан Верлен

І сивочолий Ібсен,

Магічний Метерлінк,

І Шоу — вічний спірник, ,

І Чехов — бунтівник.
Іде Полями вільно
Скуйовджений Рембо,
І Достоевський супить
Сократове чоло.
Обличь знайомих низка,
І віще слово їх,
Як мамина колиска,
У пам'яті бринить.

Ведучий 2: Перші письменники в глобальному суспільстві з'явилися очевидно з появою письма і літератури. Вперше письмо з'явилося на Близькому Сході (Шумер, Вавилон, Єгипет, Ассирія, Фінікія) у рамках тогочасних храмових господарств, кожне з яких можна розглядати як місто, як державу або як підприємство (корпорацію), тому першими письменниками були священнослужителі - працівники цих храмових господарств, зусиллями яких було створено велику кількість творів на тему віровчень, законодавства, історії, науки, частина з яких дійшла до нашого часу.

Ведучий 1: Про існування місцевого письменства на землях Русі немає достовірних відомостей, лише непідтверджені дані про використання місцевими племенами "черт і рез", ймовірно чогось подібного знаків (ієрогліфів). З поширенням православ'я Русь досить швидко стає важливим центром поширення грамотності для Східної Європи і Західної Азії.

«Повість минулих літ» — перша в Київській Русі пам'ятка, яка висвітлює історію східних слов'ян та князівської влади, утвердження християнства на Русі, містить оповіді про виникнення слов'янської писемності. Використано перекази, оповідання, повісті, легенди. Відомі три редакції «Повісті минулих літ»: перша — складена ченцем Києво-Печерського монастиря Нестором із літописних зведень початку XII ст. з доведенням розповіді до 1113р.

Ведучий 2: Перлиною давньої української літератури і пам'яткою світової культури, створеною у XII столітті, є героїчна поема «Слово про похід Ігорів», яка стоїть в одному ряду з найвидатнішими творами середньовічного епосу, такими як «Витязь у тигровій шкурі» (грузинська література), «Пісня про Роланда» (французька література), «Пісня про Нібелунгів» (німецька література).

Ведучий 1: Насправді письменницька праця доволі войовнича. Це суміш багатьох людських занять, праць і професій під однією черепною коробкою. Письменник - це і священник, і розвідник, і політик, і правозахисник, і етнограф і психолог, і слідчий, і новинар, і педагог, і соціолог. Цей ряд можна продовжувати майже до безкінечності, бо до кожної зі сфер людського буття має причетність вербалізатор, хронікер, ословлювач.

Пригадаємо деякі імена: Григорій Сковорода Іван Котляревський Тарас Шевченко Марко Вовчок, Панас Мирний, Михайло Коцюбинський, Іван Франко,

Ольга Кобилянська, Леся Українка, М. Хвильовий, П. Тичина, М. Рильський, В. Сосюра, О. Довженко, О. Гончар, Василь Стус, Ліна Костенко, Василь Симоненко, Григор Тютюнник, Дмитро Павличко, Іван Драч та ще багато інших. Люди, які залишили нам безцінні пам'ятки, свої думки й почуття, виражені в їх творах.

Ведучий 2: Не можна не згадати сьогодні ім'я видатного сина свого народу – Тараса Шевченка. «Він був сином мужика і став володарем у царстві духа. Він був кріпаком і став велетнем у царстві людської культури. Він був самоуком і вказав нові, свіжі і вільні шляхи професорам та книжним ученим», - говорив про Тараса Григоровича Іван Франко. Шевченко — явище унікальне. Його немає з ким порівняти у письменстві інших народів. Не тому, що він кращий за інших. Йдеться про особливий генотип культури нашої країни.

Ведучий 1: Професія письменника ніколи не була легкою. Згадаємо початок ХХ століття. «Розстріляне Відродження». Не відомі точні дані щодо кількості репресованих українських інтелігентів у часи сталінських репресій періоду Розстріляного відродження. За деякими даними це число сягало 30000 осіб.

Натомість, досить просто визначити приблизну кількість репресованих осіб серед письменників: за наявністю їх публікацій на початку і наприкінці 1930-х. Так, 1930 року друкувалися 259 українських письменників, а вже після 1938 року — з них друкувалися лише 36, 192 із «зниклих» 223 письменників були репресованими (розстріляними чи зісланими в табори з можливим подальшим розстрілом чи смертю), 16 — зникли безвісти, 8 — вчинили самогубство.

(Відео про письменників «розстріляного відродження»)

Ведучий 2: Позбавивши Україну літературної еліти, фізично винищивши талановиту плеяду молодих письменників, тоталітарний режим убезпечив себе від опозиції з боку національних сил. Але їх імена, їх творчість знову повернулися до читача, нагадуючи нам про подвиг молодих талановитих людей, і ми сміливо можемо сказати:

Не спи моя рідна земля,
Прокинься, моя Україно.
Відкрий свої очі у світлі далеких зірок.
Це дивляться з темних небес
Загиблі поети й герої
Всі ті, що поклали життя за майбутнє твоє.

Ведучий 1: А потім були поети-шістдесятники: Іван Драч, Микола Вінграновський, Володимир Дрозд, Григор Тютюнник, Борис Олійник, Василь Симоненко, Ліна Костенко, Олесь Гончар, Євген Гуцало та інші. Українські митці-шістдесятники своїми творами і активною громадською діяльністю намагалися відроджувати національну свідомість, боролися за збереження української мови та культури. Сучасні письменники продовжують традиції своїх попередників, але й вносять щось своє, нове, оригінальне.

(Відео про Ліну Костенко)

Ведучий 1: Послухайте деякі цікаві факти про відомих письменників.

Гоголь мав пристрасть до рукоділля: в'язав на спицях шарфи, кроїв сестрам сукні, ткав пояси, до літа шив собі шийні хустки.

Корнія Чуковського насправді звали Микола Васильович Корнейчуков.

Джек Лондон був соціалістом, а крім того - першим в історії американським письменником, який заробив своєю працею мільйон доларів.

Ведучий 2: Агата Крісті страждала на дисграфію, тобто практично не могла писати від руки. Всі її знамениті романи були надиктовані.

Едгар Аллан По все життя боявся темряви, а Оноре де Бальзак завжди писав у темряві.

Марк Твен був непоганим винахідником. Серед його розробок - блокнот з відривними листочками для журналістів, шафа з розсувними полками, саморегульовані підтяжки, а також самий геніальний з його винаходів - машинка для зав'язування краваток!

Ведучий 1: Діккенс не міг працювати, якщо столи і стільці в його кабінеті не стояли так, як треба, а у Лорда Байрона було чотири домашніх гусака, які всюди слідували за ним, навіть на громадських зборах.

Тарас Шевченко за своє життя написав 237 віршів і поем, Олександр Дюма-батько — 420 романів, Микола Гоголь працював над створенням «Мертвих душ» тільки стоячи, а Михайлу Булгакову знадобилося 12 років на написання роману «Майстер і Маргарита». Сьогодні в світі налічується близько 150-200 тисяч професійних письменників, і пишуть вони більш ніж 150 мовами.

З цих нечисленних фактів зрозуміло — професія письменника нелегка, багатогранна і заслуговує глибокої поваги. Саме тому і був створений Всесвітній день письменника. Його святкування ініціював ПЕН-клуб — правозахисна організація, яка об'єднує професійних письменників, які працюють у різних жанрах літератури.

Всесвітній день письменника відзначають не лише романісти, прозаїки, поети, памфлетисти, публіцисти, фантасти, фейлетоністи, новелісти, есеїсти та інші майстри слова. Його по праву вважають своїм журналісти, історики та блогери. У цей день вони збираються, щоб обговорити тенденції сучасної літератури, нагородити найталановитіших авторів, послухати нові вірші та уривки романів своїх колег.